

Hoezooer het ook aan de orde van den dag is, de strijkrachten der Osmanen als gering op te geven, laat echter hunne strijdlust zich niet in twiifel trekken. Iedere natie kan zich echter verdedigen, wanneer zij zich verdedigen wil. Dit hebben vroeger de Zwitsers en Nederlanders, later de Spaaniards en Tyrolers bewezen, en nu ook de Grieken. Men geloof evenwel, dat de staatkunde der stemvoorders in Europa voornamelijk daarop bedacht zal zijn, om den strijd in het oosten tot geen volksoorlog te laten ontlaarden, die des te vreeslijker zou worden, naar mate de daarbij betrokkene partijen, door barbaarschheid en blinden godsdiensthaat bezield, tusschen vernietigen en vernietigd te worden geen middelweg weten te houden.

— De Oostenrijksche Broochter, meldt ons, dat, volgens berigten uit Bucharest, van den 16. Junij, de Turken ettelijke honderd mannen bij Ottenitza over den Donau hadden gezet, om de aldaar aanwezige bouwstoffen voor de bruggen te vernietigen, doch dat zij op aannadering der Russen, dadelijk weder over den Donau naar Turtukaj waren teruggetrokken.

Van den 7. Julij.

Volgens brieven uit Bucharest, van den 13. Junij, is de kanselarij van den graaf van Nesselrode met den heer von Sturdza reeds aldaar aangekomen, en het schijnt derhalve, dat onze stad de zetel van de Russische kanselarij zal blijven.

— In Konstantinopel heerscht de volmaaktste rust, en de Porte verwacht met vertrouwen een antwoord van de Hoven van Londen en Parijs over hare vredelievende aanbiedingen, zoo wel met betrekking tot die beide hoven als tot Griekenland. — Het manifest van de Porte tegen Rusland is overal bekend gemaakt, en Christenen en Turken roemen hetzelfde als een meesterstuk der Ottomannische staatkunde. (In onze volgende zullen wij het hoofdzakelijke van dit manifest mededeelen.)

ZWITSERLAND, den 25. Junij.

Reeds in het midden der maand Mei verspreidde zich te Bern het gerucht van de afdanking der Zwitsersche regementen in Nederlandsche dienst. Men voegde er bij, dat de Nederlandsche gezant, de graaf van Liedekerke, voornamelijk daarom zijn ontslag had gevraagd, wijl hij zich niet garme met de behandeling dezer zaak wilde belasten, en dat zijn opvolger, de heer van Reinhold, de voorstellen daaromtrent zou doen. Intusschen werden deze geruchten zeer ongelijk beoordeeld, en door velen als geheel ongeloofwaardig beschouwd, vermits men geene gronden daarvoor wist uit te denken, en van alle Zwitsersche diensten de Nederlandsche voor de zekerste werd gehouden, als op oude betrekkingen grond en van dien aard, dat zij voor beide partijen het meest voorgaam was. De regering van Bern zond een vertrouwd persoon, de hooflamtman van Goumains, naar de Nederlanden, om berig en over den waren staat van zaken in te winnen. Deze afgevaardigde, die geene publieke qualiteit bezat, is thans wedergekeerd en sedert zijne terugkomst twifelt niemand meer aan de echtheid der voor anderhalve maand ontvangene tijding, ofschoon nog geene officiele openingen gegeven zijn en de nieuwe Nederlandsche gezant, door bijzondere omstandigheden, tot dus verre verliinderd werd, zich op zijnen post te begeven. Nog in deze week wordt hij echter verwacht. — De kapitulation met de Nederlanden zijn in het najaar van 1814 voor den tijd van 25 jaren aangegaan, en zouden dus eerst met het jaar 1839 afgelopen zijn; dan bij een artikel wordt het volgende bepaald: « Indien, ten gevolge van onvoorziene omstandigheden, Zijne Koninklijke Hoogheid (toenmaals Souvereine Vorst der vereenigde Nederlanden) zich genoopt mocht vinden, de regementen voor den afloop der tegenwoordige kapitulation af te danken, zal Hoogstdezelve, in dit geval, aan het regement eene toelage van reforme verleen, overeenkomstig een jegelijks rang en diensttijd.» Tijdens de onderhandeling werd dit artikel in het midden gebracht als een tegenwigt van de bevoegdheid, aan de konings toegekend « om hunne regementen terug te roepen, ook gedurende het tijdvak der kapitulation, wanneer Zwitserland in oorlog moet geraken.» De Zwitsersche regementen schijnen, wegens derzelve kostbaarheid en de aan hen toegekende voorregten, ook in opzigt tot de soldij, in de Nederlanden met geen gunstig oog beschouwd te zijn. De noodzakelijkheid van bezuiniging in de huishouding van staat en het verlangen om aan het bestaande misnoegen een einde te maken, schijnen de eenigste oorzaken te wezen, welke de Nederlandsche regering tot het besluit gebragt hebben, om de Zwitsersche regementen af te danken, terwijl deze zich door goede krijgstucht achtung verworven hadden, en inzonderheid ook Zijne Majesteit de Koning hen persoonlijk genegen is. Men ziet derhalve eene eervolle behandeling en billijke schadeloosstelling te gemoet.

PARYS, den 4. Julij.

Een proces, thans voor de regtbank van Colmar aanhangig, verspreidt een nieuw licht over de middelen, welke door de jezuiten worden in het werk gesteld, om rijke erfenissen deelachtig te worden. Zie hier in weinige woorden de aanleiding tot dit schoone geding.

Zekere Beck, een kanunnik, maakte in der tijd alle zijne goederen aan den heer Schneider. De naaste bloedverwanten van den overledene, overtuigd, dat de heer Schneider geheime instructien hieromtrent had ontvangen en de jezuiten onder zijnen naam erfgenamen waren, verzetteden zich tegen het testament en leverden, onder anderen, een schriftelijk adres bij de teregtzitting in, hetwelk eene plaats in de herderlijke brieven der jezuiten waardig is.

Beck, besloten hebbende, de kerk tot zijnen erfgenaam te maken, schijnt tusschen het seminarie van zijn kerspel en het genootschap der jezuiten in twiifel gestaan te hebben. Hij deelde zijne bezwaren aan den heer Grivel, provinciaal der jezuiten in Frankrijk, mede, en ontving daarop een wijloopig adres, waarbij alle vragen van Beck, ter beantwoording voorgenomen en in het voordeel van het genootschap worden opgelost, volgens het algemeene grendbeginsel, dat, wél te doen aan een seminarie alleen de stichting eener plaatselijke weldaad is; maar wél te doen aan het genootschap, is wél te doen aan de algemeene kerk, welke het eerste en voornaamste vaderland van een Christen en geestelijke is.

Onder de redenen, welke de heer Beck, ten behoeve van de seminariën uitbrengt, is ook deze, dat derzelver bestaan, naar zijn oordeel, meer is gevestigd dan dat der jezuiten; want, zegt hij, de seminariën

bestaan op eene wettige wijze en het genootschap is door het gouvernement niet erkend.

De eerwaarde vader Grivel antwoordt op deze tegenwerping: « dit wettige bestaan is onzeker, omdat hetzelfde afhankelijk is van het bestaan des tegenwoordigen gouvernements, hetwelk heviglijk wordt bestreden indien hetzelfde stand houdt, zal het genootschap waarschijnlijk worden hersteld. *Hiertoe is slechts eene verandering in het ministerie noodig.*» (Deze antwoorden zijn gegeven, voor dat Villele in het ministerie is gekomen.)

De heer Beck zegt vervolgens: « Bij eene wet wordt verklaard, dat de seminariën eigendommen mogen hebben en, ten aanzien van het genootschap, bestaan er geene dusdanige verordeningen.»

De eerwaarde vader Grivel antwoordt: « Men weet dat deze wet dubbelzinnig is en aan het genootschap het regt laat, om die ten zijnen voordeele uit te leggen, en de middelen verleent, om donaties, aan de geestelijkheid gemaakt, aan te nemen.»

De heer Beck: « Maar het is eene bewezene daadzaak, dat de seminariën een gevestigd bestaan hebben, terwijl daarentegen het genootschap geen wettelijk aanzijn heeft.»

De eerw. vader Grivel: Dit aanzijn is even gevestigd, als het aanwezig der Bourbons op den troon. Indien zij zich op denzelfden staande houden, zal het genootschap dezelfde vastheid hebben als de seminariën.

De kanunnik, moeijelijk te overreden zijnde, komt nogmaals op zijne tegenwerping terug, hoezeer de heer Grivel hem het middel aan de hand doet, om de schenking bij wijze van *fidei commissis* te doen. « De seminariën, zegt hij, zijn onmisbaar voor de katholieke eeredienst in Frankrijk en de katholieke eeredienst is verklaard de godsdienst van den staat te zijn. Dienvolgens zullen zij bestaan, zoo lang als de staat zelve. Van den anderen kant, is het genootschap der jezuiten niet onmisbaar voor het bestaan van de katholieke godsdienst; hetzelfde heeft derhalve, gelijk de ondervinding steeds leerde, dezelfde vastheid niet, welke de seminariën hebben.»

De eerw. vader Grivel: De katholieke eeredienst is slechts in zoo verre de eeredienst van den staat, als zulks gepaard gaat met het behoud der Bourbons op den troon. Indien zij van denzelfden worden ontzet, houden ook de seminariën op te bestaan, want alsdan zal de goddeloosheid over de kerk zegevieren. *Indien, met één woord, de Bourbons op den troon gevestigd blijven, is het zedekundig zeker, dat het genootschap in Frankrijk zal worden hersteld en van daar niet zal worden verdreven dan door eene nieuwe zamenzwering tegen de godsdienst, welke alsdan, even als vroeger heeft plaats gehad, zoo wel de Bourbons, als de seminariën zal verdrijven.»*

De Jezuit ontkent de mogelijkheid eener dusdanige zamenzwering niet. « Indien het tegenwoordige stelsel van het ministerie (het was nog in den tijd van Lodewijk XVIII.) niet verandert, zal men, zegt hij, niet slechts het genootschap der jezuiten weeren, maar men zal ook geene seminariën, geene godsdienst zelfs willen; want het is een oorlog der goddeloosheid tegen het christelijke katholieke geloof; dusdoende is er geene vastheid voor eenig godsdienstig gesticht, indien het ministerie niet verandert, hetgene echter uiterlijk met den dood des Konings zal gebeuren. Wanneer er eene verandering komt, zal de godsdienst bloeien en het hoogstwaarschijnlijk gevolg van dien gelukkigen staat zal zijn het herstel van het genootschap. Frankrijk wil, dat de opvoeding bij voorkeur aan geestelijken wordt opgedragen. Bij gebrek aan genoegzame wereldlijke priesters, zal men dus genoodzaakt zijn, toevlugt tot de geestelijke vereenigingen te nemen. *Indien, na het overlijden des Konings, de troonsopvolgers het tegenwoordige stelsel van het gouvernement niet kunnen veranderen, zullen de Bourbons vallen en de Godsdienst zonder steun zijn.* Alsdan zullen alle godsdienstige gestichten instorten. Wanneer dus het seminarie begiftigd wordt, zal het gouvernement zich, bij zoodanige omstandigheid, meester van de goederen maken; wanneer echter de schenking bij wijze van *fidei commissis* geschiedt, zal dezelve in handen van andere afleelingen des genootschaps komen.»

Men weet nog niet, welke de uitslag van dit proces zijn zal. De kanunnik schijnt, op het einde, aan de vorderingen van den eerwaardigen vader Grivel te hebben toegegeven.

BRUSSEL, den 6. Julij.

De regtbank van Leuven heeft, bij de teregtzitting van den 5. dezer, den heer Asser in zijne klage, wegens nadruk, onontvankelijk verklaard en de heeren Edouard, Dupetiaux en Tarlier vrijgesproken. « *De bergen zullen baren, er zal een muis geboren worden.*»

— Dezelfde regtbank heeft insgelijks den heer Zimbert, voormalig schrijver van den *Maraudeur*, vrijgesproken. Deze was aangeklaagd van laster tegen eene klasse van ambtenaren, door in zijn dagblad eenige boertige trekken, omtrent de schraapzucht der deurwaarders, geplaatst te hebben.

LUIK, den 4. Junij.

In de vergadering der provinciale staten van gisteren is rapport uitgebragt omtrent een reglement, ten doel hebbende, om den molenaars het schieppen van meel te verbieden.

Voorleden jaar was dit reglement reeds aan de vergadering voorgedragen, doch door dezelve afgekeurd geworden. Dit jaar heeft het gouvernement te kennen gegeven, dat het onderhavige verbod aan geene zwaarigheden kon onderhevig zijn, omdat men in provincien, welke met de onze gelijk staan, aan een maalloon in geld de voorkeur gegeven had.

Heeren gedeputeerde staten hebben een voorloopig reglement gemaakt, om den maatregel, door het gouvernement voorgesteld, ten uitvoer te leggen. Deze, door het gouvernement vooraf goedgekeurde, verordening is, in weerwil van derze ver afkeuring door de staten in het vorige jaar, op nieuw ter hunner beraadslaging voorgenomen.

De commissie uit de staten, met het onderzoek van het bedoelde reglement belast, draagt voor, dat hare aanmerkingen aan het ministerie mogen worden medegedeeld en de vergadering verklaren moge, dat zij bij haar vroeger uitgebragt gevoelen volhardt.

De heer Bellefroid is van oordeel, dat het nutteloos zoude zijn, zich met het gevoelen der commissie te vereenigen. Hij grondt zijn gevoelen op het aanwezig van een provisioneel reglement en meent, dat, zoo men hetzelfde handhaaft en een molenaar voor de regtbank betrokken wordt,

de regers hem, wegens het volgen van een aloud gebruik, niet zonden kunnen straffen.

Verscheidene leden hebben bij deze beraadslaging, welke vrij lewendig was, het woord gevoerd en de voorgestelde verordening is daarbij hevig besproken.

Eindelijk werd besloten dat de griffier, in den geest van het rapport der commissie en van het gevoelen, door de vergadering geuit, eene memorie voor het ministerie zoude stellen.

De gouverneur deelt een adres van een groot aantal inwonderen van Luik mede, strekkende dat de provinciale begrooting jaarlijks moge worden bekend gemaakt.

Na eenige beraadslaging, is het adres, in handen der eerste commissie gesteld geworden.

In de vergadering van heden leest de griffier het ontwerp van een adres aan het ministerie, omtrent de belooning der molenaars, opgemaakt bij gevolg het besluit van gisteren.

Men verlangt dat bij dit adres vermeld worde dat de vergadering het reglement als niet ingekomen beschouwt en hetzelfde provisioneel wenschet geschorst te zien.

De heer Maximiliaan Lesoinne merkt aan, dat de staten geen recht hebben, om de uitvoering van eenig reglement te schorsen, omdat alle hunne besluiten door den Koning moeten worden bekrachtigd.

De heer Sauvage is van een tegenovergesteld gevoelen en meent, dat, bijaldien de gedeputeerde staten de plaats der provinciale staten vervangen en de ministerie maatregelen kunnen nemen, die met hunne denkbeelden strijden, de administratie niets hoegenaamd vermag. Bij de laatste woorden van den redenaar ging een algemeen geroep op.

Er werd besloten dat het reglement als niet ingekomen zoude worden beschouwd.

De volgende voordragt, tot herstelling der jurij, wordt ter tafel gebracht:

De ondergeteekenden, leden der provinciale staten van Luik, hebben de eer, der vergadering de volgende voordragt te doen.

Aan Z. M. zal een nederig adres worden ingediend, strekkende om den Koning te verzoeken, ten einde, met overleg van de Staten-Generaal, de jurij te herstellen, volgens beginselen, met de vorderingen van het staatkundige recht en onze wetgeving overeenkomende.

Dit voorstel is geteekend door den graaf d'Oultremont, den graaf de Hamat, baron de Laroc, David, Gregoiev, Bloij de Burdinne.

ARNHEM, den 9. Julij.

In de jaarlijkse vergadering der provinciale staten van Overijssel is tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen de heer H. J. Yssel de Schepper.

In Zeeland herkozen de heer P. J. Boddaert.

In Namen herkozen de heer Fallon.

In het groot-hertogdom Luxemburg benoemd de heer A. Pescatore.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 9. Julij 1653 had er een geducht oproer te Alkmaar, om partij-schap, plaats; het graafw sneet er de glazen in, bij den touwslager ZEEMAN, dien men, te onrechte, beschuldigde, touwwerk aan den vijand geleverd te hebben. Soortgelijke oproerige bewegingen vielen mede in verscheidene Hollandsche steden voor.

Den 9. dito 1810 had de noodlottige en voor ons vaderland in derzelver gevolgen allerschadelijkste vereeniging der Nederlanden met het Fransche rijk plaats.

Den 10. dito 1018 onderging de bisschop ADREBOLD eene aanmerkelijke nederlaag.

Den 10. dito 1584 bragt de boosdadige BALTHAZAR GERARDS, die den naam van FRANÇOIS GUYON had aangenomen, den vader onzes vaderlands, WILLEM I., moorddadig om het leven. De booswicht werd dadelijk gevat; beleed op de pijnbank, dat hij door eenen minderbroeder te Doornik en een Jezuit te Trier in zijn opzet gesterkt was. Voorts dat de raadshere ASSONVILLE hem het beloofde loon had toegezegd, wanneer hij zich door dezen moord als een wakker voorvechter der Roomsche kerk, die den hemel verdiende, gedroeg. Na het ondergaan van zijn doodvonnis werd er te 's Hertogenbosch een Te Deum om zijn kloekmoedig sterven gezongen.

Heden beviel zeer voorspoedig van eenen Zoon, A. L. E. J. VAN HAERSOLTE, echtgenoot van

ZUTPHEN, den 6. Julij 1828. J. LENTING.

Heden morgen, ten twee ure, overleed, in den ouderdom van ruim elf jaren, ons teedergheliefd oudste Zoon, L. E. V. I. NUS LUCAS.

ARNHEM, den 8. Julij 1828. W. VAN TOLL, 1ste Luitenant en Adjndant bij de Afdeeling Kurassiers No. 1.

M. T. A. VAN TOLL, Geboren NYRALS.

Op heden ontvangen wij met het schip de Kortenaar het voor ons zoo bedroevend berigt, dat onze Broeder, G. O. S. E. N. GERARD DIBBETS, 2de Luitenant bij Zr. Ms. troepen in de Oost-Indien, op den 19. Augustus 1827, in de Banjoemaas is overleden. — Daar hij den jeugdigen leeftijd van slechts 20 jaren bereikt heeft, kan men nagaan, hoe diep ons dit verlies op nieuw weder treft. — Dienende deze tevens tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.

ARNHEM, den 8. Julij 1828. G. J. DIBBETS, A. B. W. DIBBETS.

PROVINCIE GELDERLAND. AANBESTEDING.

Op Zaterdag den 19. Julij 1828, des middags te twaalf ure, zal, op het Raadhuis te Zutphen, worden overgegaan tot de openbare aanbesteding

Van REPARATIEN aan de SLUIZEN, BRUGGEN en overige WERKEN, op de rivier de Berkel.

Het bestek en de voorwaarden, waarop deze aanbesteding zal plaats hebben, zullen, boven en behalve op het Gouvernementshuis te Arnheim, ter lezing liggen: te Zutphen, in den Hollandschen Tuin, te Barculo, bij MARTENS, te Lochem, bij den Kastelein GULDEN, te Eibergen, bij BENNIK.

Nadere informatie zullen te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur,

den Heer F. BEIJERINCK, te Arnheim, en den Heer Ingenieur DIBBETS, te Zutphen.

Arnheim, den 3. Julij 1828.

De Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, VAN HEECKEREN VAN KELL. Ter ordonnantie van dezelve, De Griffier der Staten M. J. VITRINGA.

PROVINCIE GELDERLAND. AANBESTEDING.

Op Zaterdag den 19. Julij aanstaande, des middags te twaalf ure, zal, op het Raadhuis te Zutphen, door een der leden van Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, in tegenwoordigheid van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, worden overgegaan tot eene nadere openbare aanbesteding, bij inschrijving en opbod, van

Het BEGRINDEN en ONDERHOUDEN gedurende drie jaren, van den WEG van de Oostveensche brug, onder Zutphen, naar den huize de Voorst.

Het bestek en de voorwaarden, waarop deze aanbesteding geschiedt, zullen, boven en behalve op het Gouvernementshuis te Arnheim, ter lezing liggen: te Zutphen, in den Hollandschen Tuin, te Doersborgh, in het Heeren Logement, te Lochem, bij den Kastelein GULDEN, te Gorssel, op het Gemeentehuis.

Nadere informatie zullen te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, den Heer F. BEIJERINCK, te Arnheim, en den Heer Ingenieur DIBBETS, te Zutphen.

Arnheim, den 3. Julij 1828.

De Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, VAN HEECKEREN VAN KELL. Ter ordonnantie van dezelve, De Griffier der Staten M. J. VITRINGA.

Mr. GUERARD VAN ECK, openbare Notaris, residentende te Arnheim, te voornemens wint op Dinsdag den 22. Julij 1828, des avonds ten zes ure, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnheim, bij inzaat en acht dagen daaraan zijnde Dinsdag den 29. van des maand, des zelve voor uir en plaats-bij toerslag in het openbaar te verkoopen.

Een hecht, sterk en goed onderhouden W. N. K. E. L. H. U. I. S. en E. R. V. E., staande en gelegen te Arnheim, in de Oeverstraat, wijk No. 51, met annexen in de Langestraat, nittomende A. G. H. F. E. R. H. O. I. S. en E. R. V. E., bevattende te zamen een groot aantal MERSEN, twee E. O. L. D. E. R. S., K. E. U. K. E. N., K. E. L. D. E. E. R. en B. E. R. G. P. L. A. T. S., laatst bevoord geweest door wijlen

NATHAN DE BRUIN.

Ten aanzien der Condities kan men acht dagen voor den inzaat en vervolgens, onderrijs, bekomen ten Kantore van genoemde Notaris, in de Bakkensstraat te Arnheim.

De ONTVANGER der ALGEMEENE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TER BEGUNSTIGING VAN DE VOLKSVLYT, gevestigd te BRUSSEL, wonende te ZUTPHEN, maakt bij deze bekend dat hij aan verpachten een aantal TIENDEN, als op Maandag den 27. Julij 1828, des voormiddags om negen uren, in het Hof van Berlijn te Zevenaar; op Dingsdag den 22. dito des voormiddags om negen uren, in de Kroon te Dieren, en ten zelfden dage, des namiddags om twee uren, aan het Kromhout te Brummen, en eindelijk op Woensdag den 23. daaraanvolgende, des voormiddags om tien uren, binnen Zutphen.

Op Dingsdagen den 15. en 22. Julij 1828, zal in de Herberg den Bok, te Hall, onder Brummen, publiek geveild en verkocht worden:

1. Eene BOUWHOEVE, het groote Hof te Hall genaamd, bestaande in eene weldoortimmerde BOUWMANS-WONING, met ACHTERHUIS, SCHUUR, KOORNBERG, HOF, BOOMGAARD, BOUW, WEI- en BOSCHGROND, te zamen groot 13 Bunders.
2. Een jaarlijksch inkomen van 3, 6, 1, 5 Maatjes ROG en 2225 Maatjes BOEKWEIT, gaande uit Bouwhoeven onder Hall in Berbeek gelegen. En
3. Een voor weinige jaren nieuw gebouwde DAGLOONERS-WONING, met HOF en ongeveer 1 Bunder en 21 Roeden BOUWLAND, bij No. 1 gelegen.

Informatie zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris D. KRUYFF, te Brummen, bij wien de Veil-Condities in tijds voor een ieder ter lezing zullen liggen. Brieven franco.

Men verlangt, tegen primo Augustus, een bekwaam KOETSIER, ongetuwd, goed met Paarden en Rijtuigen kunnende omgaan en van voldoende Getuigschriften, omtrent zijn gedrag, voorzien.

Adres franko, aan den Boekverkooper W. C. W. A. N. S. L. E. V. E. N., te Zutphen, onder letter A.

Het te voren aangekondigde Gelichtvaphieerde en zeer gelijkende PORTRET van den Hoogleraar J. H. VAN DER PALM, geteekend en in Steen gebracht door de Heeren DAIWILLE en JONAN, naar de originele Schilderij van den Heer HONORS, wordt thans uitgegeven bij de Boekhandelaars D. DE MORTIER en ZONN te Leyden, en is mede alom verkrijgbaar bij de voornaamste kunner Correspondenten, tot den prijs van f 1.80, wordende hetzelfde echter niet in Commissie verzonden. — Enkele eerste afdrucken van het door den Heer P. VELYN gegraveerd Portret, zijn mede nog bij hen te bekomen.

Bij den Boekhandelaar S. DE GREBBER, te Amsterdam, is van de Pers gekomen en reeds alom verzonden:

HANDBOEK der ALGEMEENE ZIEKTEKUNDE, naar de vierde vermeerderde en verbeterde uitgave, van Professor J. W. H. CONRADT, door Dr. J. J. GAASWYCK, in een dik Boekdeel compleet. Dit geheel naar de Latijnsche Pathologie van GAUBIUS ingerigt en volgens het tegenwoordige standpunt der Geneeskunst bewerkt Handboek, is vooral onmisbaar voor alle Geneeskunstoefenaren en Platte Lands Heelmeesters, ter regte kennis en beoordeeling der ziekten, en inzonderheit om als leidraad te dienen tot voorlezingen op de thans algemeen openbaar wordende Klinische Scholen van ons Rijk, alsmede om dezelfde duidelijkheid en vatbaarheid, zeer geschikt tot eigene studie van hen, die zich op Geneeskunst willen toeleggen. De prijs is f 3.75.